

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנִי פְּרֻשֶׁת רֵאָה כ"ד מִנְחָם אָב, ה'תשפ"ה

מְקַדֵּשׁ לַמַּעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֶי ה' אֱלֹקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁנֵי עַם רִשְׁ"י

מֹשֶׁה אֹמֵר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַקְּרִבָּת קִרְבָּנוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

בְּשִׂאתָם תִּכְנְסוּ לְאֶרֶץ, אֹמֵר מֹשֶׁה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל, ה' יֹאמֵר לָכֶם לִבְנוֹת אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְזֶה יִהְיֶה הַמָּקוֹם הַיְחִיד שְׁבוּ יְהִי מִתֵּר לְהַקְרִיב קִרְבָּנוֹת. (אִם קִרְבֵּן נִפְסֵל, נִתֵּן לְשַׁחוּט אוֹתוֹ בְּמָקוֹם אֲחֵר, כִּיֹּן שֶׁהוּא אִבָּד מִקְדָּשְׁתּוֹ).

כָּל סוּגֵי הַמִּתְנֻנוֹת לַה' הוֹפְכִים לְהִיּוֹת קְדוּשִׁים וּמוֹתֵר לְאָכְלָם רַק בִּירוּשָׁלַיִם בְּגִלְל שְׁזוֹ הָעִיר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁבָּהּ יֵשׁ הַכִּי הִרְבֵּה קְדוּשָׁה.

מֹשֶׁה מַזְכִּיר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

- לֹא לְשַׁכַּח לְדַאֵג לָלוֹיִם וּלְתֵת לָהֶם אֶת הַמִּתְנֻנוֹת שֶׁה' אָמַר לָתֵת לָהֶם.

- לֹא לֶאֱכֹל דָּם

- לְזַכֵּר לְשִׁמּוֹר אֶת מִצְוֹת ה' בֵּין אִם הֵם קְשׁוֹת אוֹ קְלוֹת.

וְאֵז ה' יִתֵּן בְּרָכוֹת.

תַּהֲלִים / יוֹם כ"ד לַחֲדָשׁ פְּרָקִים קי"ג-קי"ח

בְּקִרְיַאת שְׁמַע, לּוֹמְדִים שֵׁשׁ לְאַהֲבָה אֶת ה' "בְּכָל מְאֹדֶךְ". רִשְׁ"י מְסַבֵּיר שֶׁהַכּוֹנֵה הֵיא גַם לְכָל מִדָּה שֶׁה' מוֹדֵד לָךְ בֵּין אִם ה' מִתְּנֶהג בְּחֶסֶד אוֹ בְּגִבּוּרָה. רִשְׁ"י גַם נוֹקֵט דְּגִמָּה: בְּפֶרֶק קט"ז, דָּוִד הַמֶּלֶךְ מְרַאֶה בִּיצֵד לְקִיָּם זֹאת.

דָּוִד הַמֶּלֶךְ אֹמֵר: "צִרָה וַיְגֹוֹן אִמְצָא, וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא". בְּסוּף הַפֶּרֶק אֹמֵר דָּוִד הַמֶּלֶךְ: "כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשֶׁר וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא". שְׁנֵי הַפְּסוּקִים מְסַתִּימִים בְּאוֹתָם מִלִּים "וּבִשְׁם ה' אֶקְרָא".

בֵּין אִם דָּוִד הַמֶּלֶךְ הָיָה בְּצָרָה אוֹ שֶׁה' הִצִּיל אוֹתוֹ, הוּא אָהֵב אֶת ה' וּבְכָל מִצְבָּ קָרָא בְּשִׁמּוֹ. זֶה אַחַת הַדְּרָכִים בְּהֵן נִתֵּן לַעֲבוֹד אֶת ה' "בְּכָל מְאֹדֶךְ", עַל יְדֵי אֶהְבָּה לַה' בְּאוֹתוֹ אֲפֹן בְּכָל עֵת.

תניא / אגרת הקדש סימן ז' (כ"ד מנחם אב שנה פשוטה)

"אשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו" - אנו כה שמחים בחלקנו, והגורל שלנו מאד נעים. האדמו"ר הזקן מסביר את הפסוק: חלק- הכונה למצוות שכל אחד מהם הוא חלק מ-613 המצוות, והנשמה שלנו שהיא חלק מה'. למדנו שבמהלך זמן התפלה אפשר להרגיש את האלוקות בחלק מהנשמה ואת החלק של התורה ומצוות שמקשר אותנו לה'. ועכשיו נלמד על המשמעות של "ומה נעים גורלנו" מהו גורלנו? (גורל- הגרלה..)

עבור כל נשמה, ובכל פעם באפן שונה יתכן וישנה מצוה שהיא חשובה במיוחד. וצריכים שתהיה לנו יותר חיות בה ולהזהר אתה יותר כדי שהנשמה שלנו תאיר באור של אותה מצוה. למה דוקא המצוה הזו ולא מצוה אחרת? אנו לא יודעים. זה כמו גורל מה'- הוא בוחר את המצוה ואיננו יודעים את הסבה מדוע.

איננו יודעים מדוע, למשל, בתקופת הגמרא המצוה העיקרית הייתה למוד גמרא ומדוע בימינו, בשמחתקרבם למשיח המצוה העיקרית היא צדקה ואהבת ישראל ליהודי אחר.

איננו יודעים מדוע עבור יהודי אחד המצוה המיוחדת היא תפילין ועבור יהודי אחר יש מצוה שהנשמה מאירה דרכה. זו המשמעות של המלים "ומה נעים גורלנו"- נעים וטוב שיש לנו מצוה מיוחדת שמקרבת אותנו בקרבה מיוחדת לה' ונותנת לנו תוספת חיות בעשייה שלנו.

היום יום / כ"ד מנחם אב

בשהעולם היהודי שמע אודות החסידות, להרבה יהודים שומרי מצוות התעוררו שאלות על דרך החסידות. חלק מהם היו בטוחים שחסידות אינה טובה ליהודים, ולחמו נגדה. הרבה אנשים לא הבינו את הסבה מדוע אנשים חוששים מהחסידות, אבל בכל זאת הצטרפו ללוחמים נגדה, רק כדי לעשות בעיות.

במובן שזה הכאיב לחסידים עוד יותר, לגלות שישנם אנשים שעושים להם דברים רעים ללא כל סבה.

החסידים התלוננו על כך לאדמו"ר הזקן, על האנשים שלא מבינים ובכל זאת מתנהגים אליהם לא יפה.

האדמו"ר הזקן ענה להם: הסבא (הבעל שם טוב) אהב את היהודים הפשוטים. כל היהודים הם כמו בניו של ה', וכשאנו אוהבים את האבא- ה', אנו אוהבים גם את הבנים - היהודים. לפעמים ילדים קטנים עושים בעיות רק בגלל שהם מחקים אנשים אחרים. אבל עדין האבא אוהב את כל הבנים שלו, בודאי ה' עדין אוהב כל יהודי.

ספר המצוות / מצוות לא תעשה קל"א

אתמול למדנו שאסור להשאיר חלק מהקרבו אחר הזמן שהתורה הקציבה לאכילתו. המצוה של היום, **מצוות לא תעשה קל"א**, שאסור לאכול אחרי שעבר זמן הקרבן.

רמב"ם / הלכות פסולי המקדשין פרקים ח', ט', י'

היום לומדים אלו קרבנות יתכן ונצטרך להקריב שוב.

פרק ח'- אם העופות לקרבנות מתערבות ביניהם, עלינו לדעת מה לעשות.

פרק ט'- מה אם העופות לקרבן התעופפו להם, או התערבו עם קבוצה נוספת של עופות.

פרק י'- מה קורה אם מישהו מביא עופות עבור שני סוגי קרבנות, אבל הכהן הקריב את הכל על גבי המזבח כמו סוג אחד של קרבן. האם הם עדין נחשבים כקרבן?

זרכי החסידות / שליחות

למדנו בתנ"א כי בכל דור (ולכל נשמה) ישנה מצוה מיחדת וחשובה עבורו.

איזו מצוה בימינו?

אחרי שהרבי קבל את הנשיאות, מישהו שאל את הרבי מהי העבודה של דורנו. הרבי אמר כי כעת, שיש את התורה מכל הדורות שקדמו לנו, והרבים למדו אותנו כל כך הרבה חסידות, עבודתנו היא ללמד אנשים אחרים עד שכל העולם כלו ידע על כך.

בכנוס השלוחים ה'תשנ"ב, בנוס השלוחים האחרון בו זכינו לשמוע שיחה מהרבי, הרבי הוסיף על כך: כעת אנו עושים את הדברים האחרונים שעוד נותרו כדי להתכונן לגאלה עלינו להתחיל ללמד על כך כדי שנהיה מוכנים.

גאולה ומשיח / עורו יהודים

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

נלמד עוד נבואה מהושע על הגאולה.

הנביא הושע אומר שבאשר משיח יבוא ה' "ישאג בארי" ויעיר את היהודים לחזור לארץ ישראל.

אחרי ה' ילכו באריה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנים מים

אחרי ה' ילכו – בזמן הגאולה, בני ישראל ילכו בעקבות ה'

באריה ישאג – כמו שחיות ביער הולכות בעקבות שאגת האריה (מלך החיות).

כי הוא ישאג – כיון שה' "ישאג" ויעורר את לבות בני ישראל

ויחרדו בנים מים – בני ישראל, בניו של ה', יבואו במהירות ממקומות הגלות שלהם.

(הושע, י"א, י')